

Punkt z widokiem na Wieżę Ciśnień

Nad Placem Słowiańskim góruje Wieża Ciśnień. W 1902 roku władze Malborka podjęły decyzję o budowie nowoczesnego wodociągu i kanalizacji - mieszkańcy od czasów średniowiecza do 1904 roku korzystali ze studni ulicznych zasilanych wodą doprowadzaną drewnianymi rurami z Młynówki, ob. Kanału Juranda. Zakupiono teren przy dzisiejszej ulicy Chodkiewicza, na którym firma E.Bieske z Królewca wykonała dwie studnie o głębokości 165 m i wydajności 60 m³ wody na godzinę. W 1905 roku firma Windschild & Langelott z Królewca oddała do eksploatacji wieżę ciśnień ze stalowym zbiornikiem na ok. 500 m³ wody. Modny w XIX wieku gotyk oraz fascynacja odbudowywaną krzyżacką warownią sprawiły, że podobnie, jak w przypadku innych miejskich realizacji z tego okresu, jej forma nawiązywała do architektury średniowiecznego zamku. Budowę sieci wodociągowej wraz z 120 hydrantami zakończono w 1906 roku.

Wolnostojąca wieża o wysokości ponad 30 m wznosi się na planie ośmioboku. Murowana bryła z pięcioma kondygnacjami, zwęża się ku górze. W przyziemiu dwumetrowy cokół z ciosanego kamienia, powyżej około sześciometrowa, ośmiokątna kondygnacja ceglana. Ponad nią okrągła trzykondygnacyjna wieża podzielona pionowo ośmioma wąskimi pilastrami, wyprowadzonymi z naroży ośmiokątnego cokołu. W połowie wysokości pilastrów kamienne konsolki podtrzymujące kolumnienki, ich głowy wspierają fryz arkadowy. Ponad nim nadwieszona, ośmioboczna najwyższa kondygnacja wieży, zakończona neogotyckim fryzem i czterema szczytami z pinaklami. Całość zwieńczona ceramicznym dachem o formie ostrosłupa, zakończonym chorągiewką z datą „1905”.

Latem 2018 roku rozpoczął się remont wieży, który trwał do 2019 roku. Pieniądze zostały częściowo pozyskane przez Urząd Miasta z programu rewitalizacyjnego „Malbork na +”. W 2020 roku wieża została laureatem ogólnopolskiego konkursu „Zabytek zadbany”, który jest organizowany przez Narodowy Instytut Dziedzictwa.